

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/178/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117243099
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117243099.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.-C. XXX, XXX XX N., právne zast. JUDr. Danou Danišovou, advokátkou, so sídlom AK v Košiciach - Staré Mesto, Svätoplukova 15, proti povinnému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. 8, XXX XX E., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Zahorjanom, so sídlom Štúrova 19, 040 01 Košice, o vymoženie zameškaného výživného vo výške 1 567,44 Eur, o sťažnosti povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 32Ek/178/2017 zo dňa 23.01.2018, takto

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom dňa 23.01.2018, sp. zn. 32Ek/178/2017 tak, že exekúciu v časti týkajúcej sa sumy 420 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku z a s t a v u j e a vo zvyšnej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

Súd vo zvyšku sťažnosť povinného z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 23.01.2018 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V rozhodnutí uviedol, že povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu, že výživné za rozhodné obdobie zaplatil oprávnenej na účet jej matky, o čom na dôkaz predložil výpisy z účtu a fotokópie poštových poukážok (platby z rokov 2014, a platba 1 147,44 Eur zo dňa 30.09.2017). Tvrdil, že exekúcia sa vedie neoprávnene, oprávnená nespokojuje, neposkytla mu adresu na doručovanie, hoci ju kontaktoval. Oprávnená s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasila, keďže dlžná suma sa nedostala do jej dispozície. Súčinnosť mu nemusela poskytovať, ibaže by na splnenie povinnosti bola súčinnosť nevyhnutná. Povinný mohol využiť aj iné možnosti plnenia - bankový prevod, čím by sa nedostal do omeškania. Po prepočítaní platieb povinného oprávnená zistila, že uhradil 420,- Eur. Na základe vyjadrenia povinného bola na pošte, kde zistila, že dlžná suma sa nachádza na pošte, ale peňažné prostriedky jej nevydali, nakoľko v poštovej poukážke nebola uvedená správna adresa oprávnenej.

2/ Na základe uvedených skutočností vyšší súdny úradník mal za to, že povinný nepreukázal, že by súdom uloženú povinnosť splnil a dlžné výživné podľa exekučného titulu zaplatil riadne. V neprospech tvrdení povinného svedčila najmä skutočnosť, že povinný mal vedomosť o čísle účtu, na ktorý mohol výživné poukazovať. Svoj dlh mohol splniť prostredníctvom platby na bežný účet, ak si nebol istý adresou oprávnenej. Ďalej konštatoval, že v návrhu na zastavenie exekúcie povinný neuviedol skutočností, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Uznesenie bolo povinnému doručené dňa 09.02.2018.

3/ Proti rozhodnutiu bola dňa 22.02.2018 prostredníctvom poštového podniku podaná sťažnosť povinného, ktorou žiadal exekúciu zastaviť. Rozhodnutie považoval za nesprávne, odporujúce zákonu a dobrým mravom. Vyvinul maximálne úsilie smerujúce k uhradeniu dlžného výživného. Neexistuje žiadna zákonná povinnosť, ktorá by mu ukladala preverovať aktuálnu adresu jeho dcéry, voči ktorej má vyživovaciu povinnosť. Rovnako mu v zmysle exekučného titulu nebolo zo strany súdu výslovne

určené, akou formou si má plniť vyživovaciu povinnosť, či už vo vzťahu k bežnému alebo dlžnému výživnému. Preto nepovažoval za relevantnú argumentáciu vyššieho súdneho úradníka o tom, že mal dlh na výživnom uhradiť prostredníctvom prevodu na účet oprávnenej, o ktorého platnosti rovnako nemohol mať istotu, keďže ho oprávnená môže kedykoľvek zrušiť, zriadiť si bankový účet v inom peňažnom ústave a túto skutočnosť mu rovnako neoznámiať. Vyšší súdny úradník úplne opomenul skutočnosť, že povinný vykonal opatrenia smerujúce k zisteniu adresy pobytu oprávnenej, ktorú napr. e-mailom zo dňa 30.07.2017 žiadal, aby mu oznámila svoju adresu pobytu. Oprávnená mu však v tejto veci neposkytla žiadnu súčinnosť. Pri určení adresy oprávnenej sa z jeho strany nejednalo o žiadnu svojvôľu, t.j. platba nebola zaslaná na adresu, ktorá s oprávnenou a jej pobytom nijako nesúvisí, kedy by súd mohol dôvodne tento postup vyhodnotiť v jeho neprospech, ale uviedol poslednú známu adresu oprávnenej, vychádzajúc z písomného podania jej právnej zástupkyne JUDr. Martiny Gombosovej - vyjadrenia zo dňa 24.02.2017 k odvolaniu voči rozsudku Okresného sudu Košice I zo dňa 29.11.2016, v ktorom bola ako adresa prechodného pobytu uvedená práve Aténska 4, 040 13 Košice.

4/ Mal za to, že pokiaľ na jeho strane ako rodiča existuje povinnosť prispievať na výživu dcéry (oprávnenej), tomuto jej právu nevyhnutne zodpovedajú aj určité povinnosti, upravené zákonom č. 36/3005 Z.z. o rodine. Oprávnená ako jeho dieťa má zákonnú povinnosť poskytnúť mu súčinnosť v súvislosti s jej starostlivosťou a výchovou, kam samozrejme možno subsumovať aj vyživovaciu povinnosť rodiča voči dieťaťu. Z napadnutého uznesenia nevyplýva zistenie súdu, že na strane oprávnenej existovali také prekážky, ktoré by boli spôsobilé zabrániť jej v splnení povinnosti v zmysle § 43 ods. 3 písm. a) zákona o rodine, vo forme oznámenia zmeny adresy pobytu. Obdobná situácia by v teoretickej rovine nastala, keby si oprávnená zrušila účet v peňažnom ústave a túto skutočnosť mu neoznámila, pričom by povinný následne nebol schopný si splniť svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas.

5/ Nakoniec uzavrel, že na riadne a včasné splnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodiča je nevyhnutne potrebná aj primeraná súčinnosť plnoletého dieťaťa minimálne do tej miery, aby oznámilo rodičovi každú zmenu údajov, rozhodujúcich, resp. významných pre splnenie vyživovacej povinnosti, t.j. zmenu pobytu, zmenu bankového spojenia, zmenu telefónneho čísla a podobne. O tom, že na vzniknutej situácii má nemalý podiel aj oprávnená svedčí aj skutočnosť že táto si v rámci návrhu na vykonanie exekúcie uplatnila aj taký nárok, ktorý jej bol už predtým z jeho strany uhradený. Popri bežnom výživnom totiž oprávnenej uhrádzal aj časť dlžného výživného, čo spolu predstavovalo sumu 420 Eur. Oprávnená však túto skutočnosť v návrhu neuviedla, pričom sa domáhala výkonu exekúcie aj na túto sumu. Jej dobrovoľnú úhradu priznala až prostredníctvom písomného vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie, kde uviedla, že jej povinný spolu s bežným výživným uhradil aj časť dlžného výživného v sume 420 Eur. Je zrejmé, že minimálne v tomto rozsahu je exekúcia nedôvodná. Oprávnená vo svojom písomnom vyjadrení tiež priznala, že sa bola na pošte informovať o existencii platby v jej prospech, pričom táto naozaj bola zrealizovaná, avšak jej ju odmietli vydať.

6/ Oprávnená sa k sťažnosti nevyjadřila.

7/ Na základe dopytu súdu sa ohľadom platby poštovým peňažným poukazom v sume 1147,44 Eur vyjadřila Pošta Košice 22 tak, že poštový poukaz adresovaný na P. N., B. 4, XXX XX E., podacie číslo XXXXXX podaný na pošte Košice 22 dňa 30.09.2017 nebol vyzdvihnutý v odbernej lehote. Bol vrátený späť odosielateľovi N. N., bytom C. 8, XXX XX E.. N. N. si poštový poukaz prevzal osobne dňa 26.02.2018 na pošte Košice 22.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právny názorom súdu.

13/ Podľa § 61k ods. 1 EP, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca konštatoval, že bola podaná včas, no je dôvodná len sčasti.

15/ Predmetom exekúcie je zameškané výživné vo výške 1 567,44 Eur za obdobie od 04.09.2013 do 30.11.2016 (rozhodné obdobie) určené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 8Co/33/2017-283 zo dňa 18.05.2017 (exekučný titul). V zmysle citovaného rozsudku mal povinný uhrádzať aj bežné výživné vo výške 120 Eur mesačne, počnúc 04.09.2013, toto však nie je predmetom exekúcie, no pre posúdenie dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie je jeho platenie povinným relevantné. Zameškané výživné v sume 1 567,44 Eur mal uhradiť do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia v celosti, nakoľko jeho splatenie v splátkach nebolo súdom povolené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2017.

16/ Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol spôsob výpočtu zameškaného výživného, pri ktorom zohľadnil platby povinného v sume 3 100,56 Eur vykonané do dňa 30.11.2016. V exekučnom konaní nemôžu byť dôvodom zastavenia exekúcie platby ním vykonané do 30.11.2016, nakoľko na tieto bolo prihladené už v základnom konaní (ktoré predchádzalo exekučnému konaniu). Na zánik povinnosti určenej exekučným titulom mohli mať vplyv len platby (týkajúce sa zameškaného výživného) vykonané po rozhodnom období, t.j. po 30. novembri 2016.

17/ Povinný ako dôkaz predložil výpis z účtu za obdobie od 08.04.2015 do 15.08.2017 a poštové peňažné poukazy, na základe ktorých malo dôjsť k zániku jeho povinnosti uhradiť zameškané výživné v sume 1567,44 Eur. Ako už sudca vyššie uviedol, z predložených dôkazov - poštových peňažných poukazov - bola pre posúdenie dôvodnosti návrhu na zastavenie exekúcie, resp. sťažnosti povinného relevantná len platba (poštovým peňažným poukazom) v septembri 2017 ohľadom sumy 1147,44 Eur na adresu oprávnenej Aténska 4, Košice (ostatné platby boli z roku 2014). Právne významné platby realizované prostredníctvom účtu boli platby výživného od 15.12.2016 do 15.08.2017, v sumách 200 Eur, resp. 120 Eur mesačne (okrem platby v decembri 2016 vo výške 60 Eur), v celkovej sume 1 500 Eur.

18/ Tvrdenia oprávnenej a povinného o splnení dlhu boli zhodné čo do sumy 420 Eur, pretože oprávnená k návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že povinný uhrádzal spolu s bežným výživným rozdielne platby, ktoré si následne kompenzoval a po ich prepočítaní zistila, že z dlžnej sumy týmto spôsobom uhradil sumu 420 Eur. Súd mal tieto tvrdenia preukázané aj z prehľadu platieb na účte povinného, keď povinný od januára 2017 do augusta 2017 platil na základe rozsudku súdu 1. stupňa bežné výživné určené vo výške 200 Eur mesačne, ktoré bolo odvolacím súdom zmenené (znížené) na sumu 120 Eur mesačne. V prípade zníženia výživného späťne u plnoletej osoby neplatí ustanovenie § 78 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine o tom, že sa spotrebované výživné za uplynulý čas nevracia. Platby bežného výživného uhrádzané povinným vo vyššej výške ako boli určené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, potom bolo možné považovať za platby na zameškané výživné. Povinný ich vykonal pred začatím exekučného konania (exekučné konanie začalo dňa 26.10.2017 dorúčením návrhu na vykonanie exekúcie), preto návrh oprávnenej na začatie exekúcie bol ohľadom sumy 420 Eur nedôvodný. Na základe uvedeného sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 2 CSP rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zmenil tak, že exekúciu vykonávanú v časti týkajúcej sa sumy 420 Eur zastavil podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, nakoľko bolo preukázané, že dlh povinného v tejto časti zanikol splnením.

19/ Spornou však zostala skutočnosť, či došlo k zániku povinnosti aj vo zvyšku, t.j. v sume 1147,44 Eur. Povinný tvrdil, že oprávnená mu neposkytla súčinnosť tým, že mu neoznámila adresu, na ktorú jej má zasielať výživné. Sumu 1 147,44 Eur uhrádzal poštovým peňažným poukazom dňa 30.09.2017 na pošte

Košice 22. K jej prevzatiu oprávnenou nedošlo, čo bolo v konaní preukázané tvrdením oprávnenej a vyjadrením pošty, že poukaz bol povinnému vrátený späť dňa 26.02.2018 na pošte Košice 22.

20/ Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka je v prípade plnenia prostredníctvom poštového podniku na splnenie dlhu nevyhnutné, aby sa suma dlhu vyplatila veriteľovi. K vyplateniu výživného vo výške 1 147,44 Eur prostredníctvom poštového podniku nedošlo, nakoľko sa peniaze nedostali do dispozície oprávnenej. Je pravdou, že výber spôsobu, ktorým mal byť dlh splnený bol ponechaný na vôľu povinného. No pokiaľ jeden z ním vybraných spôsobov splnenia zlyhal (nedošlo k účinnému splneniu dlhu), táto skutočnosť ho nezbavila povinnosti splniť si svoj dlh iným spôsobom. Okrem toho ustanovenie § 568 Občianskeho zákonníka pamätá na prípady kedy dlžník nemôže splniť svoj dlh veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný (prípadne je v omeškaní, alebo ho dlžník nepozná, resp. sú o tom odôvodnené pochybnosti). Uvedené ustanovenie umožňuje dlžníkovi peniaze uložiť do notárskej úschovy na účely splnenia záväzku.

21/ Povinný namietal, že k splneniu dlhu vo výške 1 147,44 Eur nedošlo len preto, že mu oprávnená neoznámila aktuálnu adresu a na účet jej neposlal peniaze z dôvodu neistoty o jeho existencii. V tomto prípade však sudca za podstatnú považoval skutočnosť, že povinný platil oprávnenej bežné výživné prostredníctvom banky (na základe toho istého rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom), čo sám preukázal výpisom z účtu. Ak plnil bežné výživné, pričom oprávnená návrhom na vykonanie exekúcie výslovne uviedla, že povinný bežné výživné platí, je potom jeho námietka, že mu oprávnená neposkytla súčinnosť uvedením adresy, nedôvodná. Jeho úvahy o tom, že účet, na ktorý doposiaľ plnil (bežné) výživné môže byť zrušený, súd vyhodnotil ako špekulatívne. Nakoľko povinný si inú svoju povinnosť (platiť bežné výživné) vyplývajúcu z totožného exekučného titulu plnil, nebola súčinnosť oprávnenej, spočívajúca v oznámení aktuálnej adresy bydliska, na splnenie povinnosti uhradiť zameškané výživné nevyhnutná. Povinný sa bez zrejmych dôvodov rozhodol neuhradiť aj dlžné výživné na účet, na ktorý poukazoval bežné výživné, a sám zapríčinil, že sa dostal do omeškania. Na základe uvedeného bolo nutné konštatovať, že povinný nepreukázal, že by došlo k splneniu povinnosti v zostávajúcej časti vymáhaného nároku a oprávnená sa preto dôvodne domáhala jej núteného splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22/ Dôvody zastavenia exekúcie povinný v sťažnosti rozšíril aj o rozpor exekučného konania s dobrými mravmi. Návrh povinného na zastavenie exekúcie sa spravuje koncentračnou zásadou, čo znamená, že povinný musí všetky dôvody a skutočnosti rozhodujúce pre zastavenie exekúcie uviesť v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Nakoľko uvedený dôvod povinný neuviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, jeho uvedenie v sťažnosti bolo bez právneho významu a sudca sa ním preto nezaoberal.

23/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca považoval vo zvyšku sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 32Ek/178/2017 zo dňa 23.01.2018 za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol, tak ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.